

[Rahbæk Møller]

transportforhold er denne bestemmelse forældet. Den skal vi have ud.

Jeg skal ikke trætte med flere eksempler. Det væsentlige er, at jeg er sikker på, at hvis de radikale havde taget sig tid til det, ville de have stemt for nogle af vore ændringsforslag, ikke dem alle, tror jeg, men nogle. Det er tragisk, at de ikke har taget sig den nødvendige tid, men det tragiske er også, at det ikke engang ville have hjulpet, at det radikale havde gjort det, for som bekendt har det radikale venstre, SF og VS ikke flertal i dette ting, vi skal også have det store oppositionsparti med, og socialdemokratiet har spillet en yderst ejendommelig rolle i denne sag.

For det første var det med til at sikre, at der blev afgivet betænkning i denne samling, selv om det er indlysende, at det er uforvarsomt at gøre det. Og så undlader det at stemme til alle ændringsforslagene; selv dem, det selv oprindeligt havde stillet, og som SF har opretholdt, undlader det at stemme til.

Jeg er selvfølgelig opmærksom på, at selve det, at SF har gjort et grundigt arbejde og stillet forholdsvis mange ændringsforslag, gør det lidt besværligt for socialdemokraterne, for så skal de jo tage konkret stilling til hvert enkelt, og der vil altid være nogle, der kunne finde på at kritisere dem, uanset hvilken stilling de tager. Men det er nu engang opgaven at vælge en linje, træffe nogle afgørelser og så tage den kritik, man får.

Og ved tredjebehandlingen vil socialdemokratiet Gud hjælpe mig stemme imod alle fire lovforslag. Det er helt rigtigt at stemme nej til besætningsloven, det vil vi også gøre, og vi vil også stemme nej til søneringsloven og uddannelsesloven, hvis – eller man skal vel sige når – vores ændringsforslag bliver forkastet. Men sømandsloven, hvorfor i alverden vil socialdemokratiet stemme imod den? Der er kun forbedringer i den. De er ikke store nok på nogle punkter, og de er alt for små til at veje de forringelser op, der sker i besætningsloven, men der er da trods alt tale om en forbedring, og forbedringer plejer man at stemme for.

Socialdemokraternes optræden her er endnu et eksempel på dets fuldkomne principløse blafren rundt; den ene dag logrer de for den borgerlige regering, og den anden dag indtager de fuldkomne venstrestremistiske synspunkter. Og så deres forklaring! De har valgt den stillingtagen, fordi regeringen

ikke ville tale med dem. Hvis det skulle have været SF's optræden, dengang vi havde en socialdemokratisk regering, havde vores afstemning i mange sager set anderledes ud. Det havde for den sags skyld også de nuværende regeringspartiers, hvis de havde optrådt sådan, dengang de var i opposition. Problemet er, at socialdemokratiet endnu ikke har lært at udfylde en rolle som oppositionsparti. Jeg er sikker på, at socialdemokratiet gerne vil i regering igen, og det ønske deler SF da med socialdemokratiet, men det ville gavne dets chancer ganske kolossalt, hvis det kunne lære at være oppositionsparti. Nu har det snart haft tre år til det, det må kunne lade sig gøre at lære det.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre sagde allerede ved førstebehandlingen af disse lovforslag, at vi var parate til at medvirke til lovgivning allerede i indeværende samling, og det løfte har vi holdt. Vi mener ikke, det er rimeligt at trække denne sag ud; den har været undervejs i så mange år, at vi synes, man skylder erhvervet at få en klaring på disse problemer.

Det eneste, vi nævnte ved første behandling, var spørgsmålet om, hvorvidt hviletidsbestemmelserne for småskibsfarten var helt rimelige, og vi har arbejdet på at få en anden bestemmelse. Vi takker for, at det nu bliver tilfældet.

Så vil jeg sige til SF, som beskrev, at vi var stået af, og at vi havde opgivet at ændre loven: nej det havde vi ikke. Vi har tværtimod hele tiden arbejdet for det, vi havde sat os for: ikke at lave noget, der fuldstændigt smadrede den lille skibsfart.

Så er SF fornærmet over, at vi ikke alvorligt vurderer de ændringsforslag, som SF har stillet, og jeg må sige, at hr. Rahbæk Møller selv gav forklaringen: det har ingen mening, når man ikke i forvejen har sikret sig, at der på en eller anden måde kan opstå et flertal. Vi er lige så forundrede – for nu at bruge det ord – som SF over socialdemokratiets opførsel i denne sag. Der har på et tidspunkt i udvalget været stillet ændringsforslag fra socialdemokratiet, og vi har på nøjagtig samme måde som regeringspartierne fået at vide, at det var ultimative krav. Sådanne ændringsforslag har vi ikke lyst til at gå ind og diskutere.